

nernes Forbund og Danske Arkitekters Landsforbund. Generelt går disse henvendelser ind for en forhøjelse af fondets rådighedssum, men beskæftiger sig ellers kun med enkeltheder i det administrative system og med visse af de eksisterende støtteordninger, herunder de livsvarige ydelser på finansloven.

Hvad specielt angår disse ydelser, skal nævnes, at der i ministeriet er iværksat undersøgelser vedrørende ydelsernes fortsatte hensigtsmæssighed i den form, hvori de uddeles, og man vil også undersøge og overveje om det ville være rationelt at samle de bevillinger, som hører under kunstfondlovgivningen, og de som gives over finansloven som hædersgaver og statsydelse i en pulje for at lette administrationen og gøre fordelingen af bevillingerne mellem de forskellige støtteformer yderligere fleksibel, jfr. folketingsudvalgets betænkning over forslag til lov om Statens Kunstfond, afgivet af udvalget den 4. juni 1969. Resultatet af disse undersøgelser vil fremkomme i forbindelse med den foreslåede lovrevision i folketingssamlingen 1973-74. Ministeriet har nu forelagt sagen for de respektive kunstnerorganisationer og repræsentantskabet for Statens Kunstfond for at få indtryk af kunstnerens syn på disse ydelseres betydning for kunstnerne som et led i hel det støttesystem, som er fastsat i loven om Statens Kunstfond. På nuværende tidspunkt kan dog allerede siges, at det er ministeriets principielle opfattelse, at de bemærkninger, der er nedfældet i forslaget til loven om Statens Kunstfond af 1964 fortsat må danne grundlaget for drøftelserne vedrørende disse ydelser.

Den ordning, der nu har eksisteret i 8 år, synes stort set at have virket tilfredsstillende, men alligevel kan der formentlig påvises mindre svagheder ved de nuværende støtteformer, som man i givet fald er indstillet på at afhjælpe.

Hvad specielt angår de nye områder, som blev inddraget under fondets virksomhedsområde ved 1969-loven, har erfaringerne vist, at udvalget for kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning har fået midler til at kunne yde en væsentlig indsats inden for området. Det har således ikke været muligt at købe større arbejder af kunsthåndværk og design, ligesom antallet af ansøgninger i alt for begrænset omfang har kunnet imødekommes. Erfaringen synes også at vise, at en beskikkelsesperiode på et år er for kort; perspektivet i arbejdet indsnævres, selv om medlemmerne har mulighed for genvalg.

For udvalget (bestyrelsen) i henhold til lovens § 1, stk. 3, har behandlingen af mange af ansøgningerne inden for dette område været forbundet med vanskeligheder. Selv om bestyrelsen har kunnet støtte sig til sagskundskab udefra, har man undertiden haft

fornemmelsen af at bevæge sig på usikker grund, bl. a. fordi mere fastslåede kriterier ifølge sagens natur savnes ved bedømmelsen af mange sådanne kunstneriske projekter.

Man har desuden følt, at bestyrelsen med sin givne sammensætning er et mindre egnet organ til behandling af det stigende antal ansøgninger indkommet fra arkitektside.

Disse problemer vil man være opmærksom på i forbindelse med lovrevisionen i 1973-74.

Et forhold i fondets administration, som i praksis har voldt visse vanskeligheder og som man gerne ønsker afhjulpnet snarest muligt, er at beskikkelsesperioderne for medlemmerne af fondets udvalg, der i henhold til lovens § 4, stk. 3, er fastsat til 3 år for medlemmerne af de billedkunstneriske, det litterære og det tonekunstneriske udvalg, og til 1 år for udvalget for kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning, ikke følger finansåret. Af hensyn til uddelingen af de årlige bevillinger, er det praktisk, at udvalgene beskikkes for perioder, der følger finansåret. Man skal derfor foreslå, at beskikkelsesperioderne for de nuværende medlemmer af de billedkunstneriske, det litterære og det tonekunstneriske udvalg, der udløber den 31. december 1973, forlænges til 31. marts 1974, ligesom man skal foreslå, at den 1-årige beskikkelsesperiode for det kommende udvalg for kunsthåndværket og den kunstneriske formgivning, hvis beskikkelsesperiode vil udløbe den 1. marts 1974, forlænges til 31. marts 1974.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om en forhøjelse af fondets rådighedssum under hensyntagen til stedfundne pristalsreguleringer samt forslag om udskydelse af lovrevisionen i øvrigt til folketingsåret 1973-74.

Når lovens revision i øvrigt foreslås udskudt til næste folketingsår, skyldes det, at man finder det nødvendigt, at man ved en revision betragter lovens støtteområder i bredere sammenhæng med den støtte, der fra det offentlige side i det hele ydes til kunsten og kunstnere, hvilket bl. a. gør det ønskeligt, at man får afklaret forholdene omkring Den kulturelle Fond og den musiklov, som agtes fremsat for folketingsåret 1973-74, forinden man fremsætter forslag om væsentlige ændringer i loven om Statens Kunstfond. Endvidere vil det være ønskeligt endnu et år at kunne indhøste erfaringer vedrørende kunsthåndværkets, den kunstneriske formgivnings og de øvrige nye støtteområders placering under fondet, for på denne baggrund at kunne tage stilling til disse områders permanente inddragelse under fondets virksomhedsområde.

Når man har stillet forslag om rådighedssummens